

בולעטין # 39 - כסלו תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על במדבר פרק כה פסוק א

זהו שכתוב (במדבר לג) ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים, והלא היו בערבות מואב כי לא זזו משם ומשם שלח יהושע מרגלים

(א) וישב ישראל בשטים - זהו שכתוב (במדבר לג) ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים, והלא היו בערבות מואב כי לא זזו משם ומשם שלח יהושע מרגלים:

ובמדרש וישב ישראל בשטים, מעין היה בשטים שהיה מגדל נואפים, כי יש מעינות מגדלות גבורים וחלשים, ונאים ומכוערים, צנועים ושטופים בזמה, ומעין של שטים של זנות היה, והיה משקה סדום, ולכך כתיב (בראשית יט) איה האנשים אשר באו אליך הלילה וגו'. ולפי שנתקלל אותו מעין עתיד הקדוש ברוך הוא ליבשו ולחדשו, שכן התנבא יואל (יואל ד) ביום ההוא יטפו ההרים

עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית
ה' יצא והשקה את נחל השטים:

ויחל העם - עשה קדושתו חול, כלשון (בראשית ט) ויחל נח,
שהרי הגדור מהעריות נקרא קדוש והזונה הפך ממנו. וכל מקום
שנאמר העם לשון גנאי הוא, (במדבר יא) ויהי העם כמתאוננים,
(שם כ) וירב העם, (שם כא) וידבר העם באלהים, (שם יד) עד
אנה ינאצוני העם. וכל מקום שנאמר עמי לשון שבח הוא (תהלים
פא) לו עמי שומע לי, (שמות ז) והוצאתי את צבאותי את עמי,
(ישעיה מ) נחמו נחמו עמי, כך דרשו בתנחומא:

לזנות אל בנות מואב - דרשו רבותינו זכרונם לברכה היינו
דאמרו אינשי זרוק חוטרא לאוירא אעקריה קאי, מי פתח בזנות
תחלה, לוט אבי מואב, שנאמר (ויקרא יט) ותאמר הבכירה אל
הצעירה, וקראה שמו מואב, כלומר מאב, והבנות תפשו פלך אמם
והיו מתקשטות ויוצאות מבושמות לפני ישראל ומפתות אותם
בדברים ואוכלים ושותים עמהן:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)